

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **D. B. a spol.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4, Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 27. januára 1999), o dovolaní obvinených D. B. a S. K. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. P. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2011, sp. zn. 1 To 142/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených D. B. a S. K. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 22. júla 2010, sp. zn. 2 T 139/2009, boli obvinení D. B. a S. K. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4, Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku, ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

ako štatutárni zástupcovia podnikateľského združenia K.F. uviedli do omylu zodpovedných zástupcov spoločnosti S. tým spôsobom, že v období od mesiaca máj 1996

do konca mesiaca júl 1998 po vzájomnej dohode nechali vystaviť svojej zamestnankyni faktúry č. 57/96 na sumu 19.185.795,40 Sk, č. 46/96 na sumu 10.691,428,20 Sk, č. 92/96 na sumu 21.202.229,20 Sk, č. 58/KB/97 - 15 na sumu 15.981.179 Sk a č. 3107/98 na sumu 15.169.196,60 Sk, ktoré sa týkali vykonania terénnych, zemných a stavebných prác na stavbe S.V.S. v B., pričom predmetné faktúry podpísal sčasti obžalovaný D. B. a sčasti obžalovaný S. K. a to aj napriek tomu, že vedeli, že zo strany združenia K.F. neboli vykonané na stavbe žiadne práce a súpisy prác, ktoré predložili k faktúram boli len fiktívne, pričom uvedené faktúry predložili na preplatenie hlavnému dodávateľovi stavby spoločnosti S., ktorá následne faktúry preplatila zo záloh poskytovaných investorom stavby V., čím spôsobili spoločnosti V. celkovú škodu vo výške 82.229.828,40 Sk (2.729.530 Eur),

Za to boli odsúdení podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, každý samostatne.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obom obvineným výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. im súd určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd oboch obvinených zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody voči poškodenému S., IČO: X., vo výške 2 729 530 eur.

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Bratislave boli odvolania obvinených D. B. a S. K. proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinení D. B. a S. K. spoločným písomným podaním z 29. novembra 2011 podali prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. P. V. proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie, v ktorom poukázali na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videli v tom, že napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, sú založené

na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia Trestného zákona.

Argumentovali tým, že ak aj došlo na základe nepravdivých údajov k financovaniu športovej činnosti v K., stalo sa tak s vedomím poškodeného a zhotoviteľa stavby, teda ich konanie nemožno právne kvalifikovať ako trestný čin podvodu „pre absenciu zavinenia uvedenia iného do omylu, ako aj absenciu subjektívnej stránky, teda ich podvodného úmyslu v rozhodnom čase“, čo sú obligatórne znaky tohto trestného činu.

V dovolaní sa ďalej podrobne zaoberali zisteným skutkovým stavom, analyzovali vykonané dôkazy a vyjadrovali nesúhlas s tým, ako ich súdy vyhodnotili. Podľa dovolateľov totiž z vykonaného dokazovania vyplýva, že ak aj došlo k bezdôvodnému finančnému plneniu tak jedine s vedomím samotného staviteľa a aj investora-poškodeného, na chod ktorej spoločnosti mal v tom čase rozhodný vplyv A. R.. Nebolo dokázané, že to boli obvinení, ktorí svojím konaním spôsobili kriminalizovaný následok a že dokonca boli s tým uzrozmění. Ak aj došlo ku kriminalizovanému následku, jeho vznik je potrebné spájať s konaním iných osôb a nie s konaním dovolateľov. Samotné podpísanie faktúr, ak za relevantnosť podkladov v nich uvedených zodpovedali iné osoby nie je konaním, ktoré možno považovať za príčinné pôsobenie v spojitosti s následkom.

Podľa obvinených D. B. a S. K. súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd neprihliadli na to, kto zodpovedal za objednávku fakturovaných prác, kto jednotlivé práce preberal a kto bol zodpovedný za celý proces financovania. Súdy sa v dostatočnej miere nevysporiadali s tým, či obvinení v čase podpisovania faktúr vedeli, resp. boli uzrozmění s tým, že porušujú alebo ohrozujú záujem chránený trestným zákonom, alebo či boli uzrozmění s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvinených D. B. a S. K. na vyjadrenie ostatným procesným stranám - splnomocnenému zástupcovi poškodeného JUDr. L. R. a krajskej prokuratúre Bratislava.

Prokurátor krajskej prokuratúre v písomnom vyjadrení k dovolaniu z 3. apríla 2012 uviedol, že dovolanie považuje za neopodstatnené, nakoľko skutok ustálený súdmi

v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, teda nebol naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Navrhol preto, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietol.

Splnomocnený zástupca poškodeného sa k podanému dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadril.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľmi namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvinených vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací

dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolatelia, ako to vyplýva z obsahu nimi podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadrujú nesúhlas s hodnotením dôkazov zo strany oboch súdov a namietajú nesprávnosť skutkových zistení, nakoľko tvrdia, že k vzniku škody prišlo s vedomím poškodeného a zhotoviteľa stavby, resp. že jej vznik je potrebné spájať s konaním iných osôb. Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvinenými z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa v tejto časti neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však zaoberal právnymi námietkami obvinených poukazujúcimi na nenaplnenie subjektívnej stránky trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr. zák.

Podľa § 250 ods. 1 Tr. zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím vecí.

Podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. odňatím slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 4 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzrovený.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a prezumujúc správnosť zisteného skutkového stavu, podľa ktorého obvinení D. B. a S. K. ako štatutárni zástupcovia podnikateľského združenia K.F. predložili dodávateľovi stavby S. v Bratislave celkovo päť faktúr so súpisom prác, ktoré mali byť na tejto stavbe vykonané, hoci vedeli, že tieto práce vykonané neboli, dovolací súd zistil, že v posudzovanej veci bola subjektívna stránka trestného činu podvodu nepochybne naplnená.

V súlade so stavom veci a zákonom teda v napadnutom uznesení krajský súd dospel k záveru, že obvinení D. B. a S. K. trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr. zák., spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. spáchali minimálne vo forme nepriameho úmyslu, nakoľko obaja obvinení vedeli, že svojim konaním môžu spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu spoločnosti na ochrane majetku svojich občanov, a pre prípad, že ich spôsobia, boli s tým uzrovení.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia sa správne vypořiadal i s obhajobnými tvrdeniami obvinených D. B. a S. K. poukazujúcimi na to, že konali so súhlasom, resp. na príkaz jedného z akcionárov poškodenej spoločnosti, keď uviedol, že táto skutočnosť nemá žiadny právny význam, nakoľko ich podvodným konaním bola

spôsobená škoda na majetku celej akciovej spoločnosti, ktorý je odlišný od majetku jej akcionárov.

V súvislosti so záverom o vine obvinených dovolací súd poznamenáva, že na tomto zistení nič nemení skutočnosť, že za túto trestnú činnosť mali byť stíhané i ďalšie osoby, pretože táto okolnosť nemá vplyv na trestnú zodpovednosť obvinených D. B. a S. K. za spáchanie skutku z ktorého boli uznaní za vinných, pretože bez aktívneho konania obvinených (podpísanie a predloženie fiktívnych faktúr) by k spáchaniu skutku nedošlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvinených odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. septembra 2012

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová